

[Arne Bjerregaard]

ser, hvis vi studerer de analyser, som er lavet, af forrentningsmuligheden i landbruget, så må vi notere, at den mest effektive landmand ikke kan forrente mere end 12 pct., medens den almindelige, jævnt gode eller lidt-over-middel-landmand ikke kan forrente mere end 6-8 pct., det lader sig ikke gøre.

Vi kan ikke bortforklare disse nøgne kendsgerninger med slagord og politisk rubricering, og hvad vi nu vil. Det er ikke muligt. De kendsgerninger, at landmanden ikke har mulighed for at betale en højere rente end 6-8 pct., og at vi ikke har mulighed for en lavere markedsrente end 13-15 pct., gør, at vi får den udvikling, vi har i øjeblikket. Det gør, at landmænd med en lav gældsprocent - dem har vi en del af i øjeblikket - kapitalmæssigt har langt større mulighed for at erhverve en ekstra ejendom end den unge landmand, der skal til at begynde. Han har ikke mulighed for kapitalmæssigt at konkurrere med den anden. Hvem får? Det gør den, som har i øjeblikket.

Derfor er det klart, at mange unge mennesker siger: ja men det er håbløst. Hvorfor skulle vi tage en landbrugsmæssig uddannelse? Vi skal ikke bare sige, at der ikke er flere end 1.500, der tager uddannelsen. Ja men hvorfor er der ikke flere end 1.500, der tager uddannelsen? Det er jo det, vi skulle spørge os selv om. Vi skal ikke indrette dansk landbrugspolitik efter, hvor mange der tager en uddannelse som landmand. Vi skal sige, at så mange skal der være, og så må vi sørge for, at der er så mange, der uddanner sig. Det gør vi på alle mulige andre områder, hvorfor skulle vi så ikke også gøre det på dette område?

Lad mig sluttelig resumere min opfattelse - så kan de forskellige protestere alt det, de vil: hvis man bare tegner linjerne op fra det, der er sket de sidste 5 år, ser man, at den nuværende udvikling vil føre til, som jeg har sagt, 25.000 effektive landbrug i år 2000. Det er det allerhøjeste tal. Det fører klart i længden til kravet om nye og ændrede besiddelsesformer, for det reducerer selvfølgelig mulighederne for generationsskifte. Og så kan hr. Poulsaard & co. selvfølgelig få deres vilje på dette område, men menneskeligt, egnsudviklingsmæssigt, landsbysamfundsmæssigt osv., ønsker jeg ikke at være enig med hr. Poulsaard på dette område.

Det nødvendige er en ændring af udviklingen, så familiebruget bevares. Vil man det, kræver det politiske tiltag på det finansielle og det strukturelle område. Det kræver forskning, det kræver ændret uddannelse, ændrede tilskudsformer til uddannelsen, og det kræver andre samarbejdsformer i landbruget.

(Kort bemærkning).

Poulsaard (FP):

Hr. Arne Bjerregaard: vi får 35 timers arbejdsuge, enten vi kan lide det eller ej. Hvad tror hr. Arne Bjerregaard at der vil ske, når vi får 35 timers arbejdsuge? Så vil en masse dygtige danskere - danskere er gennemgående et dygtigt folkefærd - sige, at de har alt for lidt arbejde. De køber så et lille landbrug, og så bliver de fritidslandmænd. Det er naturpleje, det er også familiepleje, for der er ingen, der holder så godt sammen, som landbrugsfamilien gør. De vil have kræfter til det, så hr. Arne Bjerregaard skal slet ikke være så bange for det, der vil ske.

Men det var ikke det, der kaldte mig herop. Det, der kaldte mig herop, var udtalelserne om socialiseringen. Jeg vil da gerne medgive hr. Arne Bjerregaard det først, han sagde om EF, det er fremskridtspartiet fuldstændig enig i. Det var ikke det, EF blev oprettet for. Det var for fri bevægelighed over landegrænserne, det var for fri udveksling af tjenesteydelser. Det var ikke subsidier af enkelte erhverv, der var Romtraktatens fædres idé.

Den socialisering, jeg snakker om, er den, der foregår i Danmark nu. Vi ved, hvad F. Sørensens udvalg vil. Jeg er medlem af dette udvalg, men jeg har ikke været et særlig flittigt medlem, det vil jeg meget gerne vedgå, for jeg følte det lidt som tidsspilde at sidde dér, for jeg kunne hurtigt mærke, hvilken vej vinden blæste. De vil simpelt hen fastsætte en rente på 3 pct. på jorden. Til gengæld for, at den unge landmand får den lave rente, skal han afgive den, hvad skal jeg sige, merfortjeneste, der kan være, når han sælger ejendommen.

Hvis ikke det er rendyrket socialisme, så forstår jeg ikke en døjt af, hvad der er socialisme. Det må jeg godt nok indrømme.

(Kort bemærkning).

Arne Bjerregaard (KrF):